
Euro

12 spośród 15 państw Unii Europejskiej (bez Wielkiej Brytanii, Szwecji i Danii) przystąpiło do trzeciego etapu Unii Gospodarczej i Walutowej. W krajach tych 1 stycznia 2002 roku zamiast używanych do tej pory walut narodowych w obiegu gotówkowym, zaczęło obowiązywać euro – wspólny pieniądz Unii Europejskiej. Znakiem graficznym euro jest grecka litera epsilon przecięta dwiema równoległymi liniami. Symbolizuje ona korzenie cywilizacji europejskiej próby zintegrowania naszego kontynentu i zapewnienia stabilizacji wewnętrznej. Banknoty mają jednakowy dla wszystkich krajów członkowskich awers i rewers. Motywami graficznymi banknotów są elementy architektury w postaci okien i bram oraz mostów, które symbolizują otwartość, chęć do współpracy i porozumienia między krajami.

Monety euro mają wspólny awers, natomiast na rewersie znajdują się symbole narodowe kraju, w którym monety zostały wyprodukowane. Słowo euro wydrukowane na każdym banknocie napisane jest w języku łacińskim (euro) i greckim (ευρο).

Zabezpieczenia euro

Banknoty euro dzięki zastosowaniu zabezpieczeń nowej generacji, są niezwykle trudne do sfałszowania. Banknoty euro wyprodukowano na papierze otrzymanym z czystej bawełny, co powoduje, że są charakterystyczne w dotyku. Niektóre elementy znajdujące się na awersie banknotów są wypukłe, tak więc

można identyfikować banknoty poprzez dotyk. Pozostałe elementy zabezpieczające można zobaczyć, trzymając banknot pod światło lub przechylając pod kątem. Elementy zabezpieczające banknoty o nominale 5,10,20 euro to :

- Znak wodny - oglądając banknot pod światło można zobaczyć wizerunek i nominał banknotu
- Nitka zabezpieczająca –podnosząc banknot pod światło zobaczymy ciemną linię
- Hologram – po prawej stronie awersu banknotów o niskich nominałach znajduje się pasek hologramu, patrząc na banknot pod kątem, zobaczymy symbol euro i nominał banknotu
- Pasek opalizujący – pojawia się on tylko na rewersie banknotu, nachylając banknot pod kątem w jasnym świetle, zobaczymy świecący się i nieznacznie zmieniający kolor pasek

Elementy zabezpieczające banknoty o nominale 50,100,200,500 euro:

1. Znak wodny –podnosząc banknot pod światło zobaczymy ciemną linię
2. Hologram – po prawej stronie awersu banknotów o wysokim nominale znajduje się hologram –przechylając banknot pod kątem, zobaczymy pojawiający się przemiennie motyw architektoniczny i nominał banknotu
3. Farba zmienna optycznie – banknoty posiadają zabezpieczenie w postaci farby zmiennej optycznie, nachylając banknot pod kątem, zobaczymy cyfry nominału, zmieniające kolor z purpurowego na oliwkowy lub brązowy

Funkcje pieniądza

Pieniądź pełni w systemie gospodarczym kilka ważnych funkcji. Jest przede wszystkim miernikiem wartości towarów oraz środkiem, umożliwiającym wykonywanie jakichkolwiek transakcji. Jest też środkiem płatniczym, może być używany do gromadzenia oszczędności, wreszcie może ułatwiać wymianę międzynarodową.

Środek wymiany

Najstarszą funkcją pieniądza jest wymiana – pośrednictwo w transakcjach, w których dochodzi do równoczesnego, wzajemnego przekazania towaru i pieniądza pomiędzy uczestnikami wymiany. Ludzie od zarania dziejów kupowali i sprzedawali towary – początkowo był to handel wymienny, później pojawiła się jednostka pośrednicząca, czyli właśnie pieniądź. Dzięki sprzedaży towarów lub usług otrzymujemy pieniądze, które następnie możemy wymienić na inne potrzebne nam dobra. Specyficzną formą wymiany jest praca: tu w zamian za wykonywane w ramach umowy usługi otrzymujemy pieniądze, dzięki którym możliwa jest codzienna egzystencja.

Miernik wartości towarów

Pieniądź jest również miernikiem wartości – w jednostkach pieniężnych podawane są ceny, dzięki którym można porównywać różne towary. W najwcześniejszym stadium rozwoju gospodarki prowadzono handel wymienny, w którym nie było jednak możliwe precyzyjne określenie punktu odniesienia. Trudno jest tak naprawdę oszacować, jaka jest wartość skóry bydłowej, wyrażana w beczkach miodu. Dzięki wprowadzeniu

pieniądza stało się możliwe dokładne określenie wartości towaru i usług, co przyczyniło się do szybkiego rozwoju handlu.

Miernik odroczonych płatności

Za pomocą pieniądza możemy mierzyć wysokość odsetek, jakie otrzymamy za rok od momentu założenia lokaty bankowej.

Środek płatniczy

Pieniądz jest również wykorzystywany jako środek płatniczy – tzn. do dokonywania płatności transferowych lub transakcji, w których przepływ dóbr nie jest równoczesny z zapłatą. Płatności transferowe to wypłaty realizowane przez państwo, w zamian za które nie otrzymuje ono bezpośrednio żadnych dóbr czy usług. Typowym przykładem płatności transferowych są wypłaty emerytów i rent z budżetu państwa bądź też płatności zasiłków dla bezrobotnych. Transakcje wymienne, w których przepływ dóbr nie jest równoczesny z przepływem pieniądza to np. Dostawy energii elektrycznej, gazu, usługi telefoniczne, jak również praca na etacie. We wszystkich wymienionych tu przypadkach strony zawierają umowę, na podst. której świadczone są określone usługi, a płatność za ich wykonanie następuje niesystematycznie, ale raz w miesiącu lub nawet rzadziej.

Środek gromadzenia oszczędności

Pieniądz spełnia jeszcze jedną ważną funkcję – jest środkiem tezauryzacji, czyli gromadzenia oszczędności. Pieniądz można wykorzystywać nie tylko przy realizowaniu bieżących transakcji (konsumpcji), ale również do dokonywania transakcji w przyszłości – w takim przypadku powstaje zjawisko oszczędzania, czyli odkładania pieniądza. Podstawą tej funkcji jest zaufanie: jako nabywcy wierzymy, że pieniądze przechowują wartość. W rzeczywistości pieniądz sam w sobie zmniejsza swoją wartość: na skutek inflacji spada jego siła nabywcza. Dlatego właśnie osoby oszczędzające nie powinny trzymać pieniędzy w domu, ale starać się je rozsądnie zainwestować (ulokować).

Środek wymiany międzynarodowej

Pieniądz może być środkiem rozliczeń międzynarodowych – tę funkcję spełniają zazwyczaj pieniądze krajów wysokorozwiniętych, posiadających bardzo stabilną walutę. W takim przypadku pieniądz spełnia wszystkie wcześniej wymienione funkcje w odniesieniu do transakcji realizowanych między poszczególnymi krajami. Najlepszym przykładem może być dolar amerykański, który aż do roku 1971 był wymieniany na złoto, dzięki czemu zdobył duże zaufanie na rynku międzynarodowym. Do dziś wraz z frankiem szwajcarskim jest uważany za bardzo silną jednostkę, określaną często terminem „waluta ucieczki” (zyskuje zwykle na wartości w momentach kryzysu na arenie międzynarodowej).